

PREDGOVORENJE

Poštovani štinci,

Naša domovina gigantskim povijesnim koracima grabi ostvarenju stoljetnog sna mnogih generacija Hrvata: samostalnosti, neovisnosti i osiguranju boljih životnih uvjeta za svakog stanovnika. Dok, u jednom njezinom dijelu smrtonosno oružje agresora još uvijek ubija civilno stanovništvo i branitelje, u hrvaskom Saboru radi se na ustrojstvu novog gospodarstvenog miljea u kojem će se moći osigurati ekonomska osnova za svekoliki život. I naš trud - pri stvaranju ovogodišnjeg broja "Podravskog zbornika" - bio je motiviran željom da na svoj način pridoneseo ukupnim nastojanjima hrvatskog duha da pokaže svoju vitalnost.

Ove godine "Zbornik" je postao "punoljetan". Pred vama je osamnaesto godišće što spominjemo s ne malim ponosom. Poželimo mu da poživi barem još toliko.

Nakon izlaska iz tiska 17. godišta, prošle godine, iz nekih krugova bilo je zamjerki da "Zbornik" ništa nije pisao o ratu. Takve primjedbe možemo uvažiti samo djelomice. Naime, knjiga nisu novine. Tekstovi što se tiskaju u knjizi sazrijevaju nešto dulje, a i sama tehnologija izrade knjige zahtijeva duži period. Također, činjenice što se iznose u knjizi moraju i zbog povijesne valorizacije biti višekratno provjerene. Pa ipak, sve kritike u tom smislu primili smo dobronamjernima. Iako smo već kod zaključivanja prošlog broja napravili plan tema što će govoriti o domovini u ratu, a bit će objavljene u "Podravskom zborniku '92". Tako u ovom broju imamo noseće teme upravo u rubrici "Domovina u ratu". Žao nam je što uspros svim našim nastojanjima, višekratnim pomicanjima termina za pisanje teme i animiranje autora, ipak nismo uspjeli osigurati temu o našim sugrađanima koji su osobno sudjelovali u bojevima širom Hrvatske. Ostaje tako naš dug prema temi i ljudima, ali i dug onih ljudi koji su jedini mogli napisati spomenutu temu, a nisu to učinili. Vjerujem da će naći vremena da je napišu za 19. godišće "Podravskog zbornika". Stranice "Zbornika" bit će im uvijek otvorene.

Najveći teret i najveće patnje svakog rata, a posebno ovakvog divljačkog što je nametnut Hrvatskoj, uvijek trpi civilno stanovništvo. Grafičkim uređenjem, pa i tekstovima, nastojali smo diskretno naglasiti upravo tu njegovu dimenziju. Zato je tema o humanitarnoj pomoći što je upućena na različite strane s naših lokalnih prostora tim - značajnija.

Inače, "Zbornik" i dalje zajedno izdaju tri podravske općine: Koprivnica, Ludbreg i Đurđevac, što se vidi i iz njegova sadržaja. I taj podatak, sam po sebi, govori o našim osjećajima međupripadnosti.

O tome kako je sve teže iznaći sredstva za tiskanje i ovako značajne publikacija neću ovom prilikom, jer svatko i sam zna kako se živi. Ovom prilikom zahvalio bih fondovima kulture svih triju općina, a posebno poduzećima: "Podravki", "Bilokalniku", "Croatii" i "Podravskoj banci", jer su nesebičnim izdvajanjem dijela sredstava omogućili da ovaj broj bude tiskan. Hvala u ime generacija čitatelja i u ime uredništva. A mi - u inat ružnim, zlim i opakim vremenima - moramo uprijeti dodatne snage da "Podravski zbornik '93" bude bolji i sadržajni od ovog "punoljetnog".

Vaš Vjekoslav Prvčić